

RAČUNOVODSTVENE POLITIKE DRUŠTVA

HRVATSKA BRODOGRADNJA - JADRANBROD d.d.

Opće odredbe

Ovim aktom utvrđuju se načela, pravila i postupci koji se primjenjuju u HRVATSKA BRODOGRADNJA – JADRANBROD d.d., Avenija Većeslava Holjevca 20 iz Zagreba prilikom sastavljanja i prezentiranja financijskih izvještaja, a u cilju pružanja istinitog, pouzdanog i nepristranog pregleda imovine, obveza, kapitala, procjene financijskog položaja te dobiti ili gubitka.

Utvrđene računovodstvene politike temelje se na Zakonu o računovodstvu, Hrvatskim standardima financijskog izvještavanja te ostalim zakonskim propisima i saznanjima struke, a primjenjuju se počev od 01.01.2008. godine.

Prilikom izrade temeljnih financijskih izvještaja treba se voditi računa o temeljnim pretpostavkama i načelima te kvalitativnim obilježjima financijskih izvještaja.

Temeljne pretpostavke i načela koja se koriste prilikom sastavljanja i prezentiranja financijskih izvještaja su neograničenost vremena poslovanja i nastanak događaja.

Neograničenost vremena poslovanja podrazumijeva da poduzetnik vremenski neograničeno posluje i da će poslovati u doglednoj budućnosti te da nema namjeru niti potrebu likvidirati ili značajno smanjiti opseg svog poslovanja.

Nastanak događaja zahtijeva da se poslovni događaji evidentiraju onda kada su nastali, a ne kada se primi ili plati novac za taj događaj. Na temelju ove pretpostavke sastavljaju se financijski izvještaji osim izvještaja o novčanom toku. Imovina, obveze, kapital, prihodi i rashodi, dobit i gubitak priznaju se po načelu nastanka događaja, a u skladu s kriterijima priznavanja.

Kontni plan u prilogu sastavni je dio ovih računovodstvenih politika.

Temeljne računovodstvene politike koje se primjenjuju kod sastavljanja financijskih izvještaja HRVATSKA BRODOGRADNJA - JADRANBROD d.d. jesu:

Dugotrajna nematerijalna imovina

Nematerijalna imovina je nemonetarna imovina bez fizičkih obilježja koja se može identificirati, a obuhvaća: izdatke za razvoj, patente, licence, koncesije, zaštitne znakove, software, dozvole za ribarenje, franšize i ostala prava, goodwill (ne interno dobiveni goodwill) i ostalu nematerijalnu imovinu.

Nematerijalna imovina se priznaje ako je vjerojatno da će buduće ekonomske koristi pritjecati u društvo i ako se trošak nabave može pouzdano izmjeriti.

Nematerijalna imovina se na početku priznaje po trošku nabave.

Trošak nabave prilikom kupnje obuhvaća: kupovnu cijenu nakon odbitka trgovačkih popusta i rabata, carine, porezi koji se ne vraćaju te izdaci koji se izravno mogu pripisati nabavi ove imovine za namjeravanu upotrebu.

Dugotrajna nematerijalna imovina se nakon početnog priznavanja mjeri po troškovnom modelu koji obuhvaća mjerenje imovine po trošku nabave umanjenom za ispravak vrijednosti i za akumulirani gubitak od umanjenja.

Ne amortizira se nematerijalna imovina koja nema određeni vijek uporabe.

Nematerijalna imovina se amortizira ako ima ograničeni vijek upotrebe, sukladno ugovorenim ili zakonskim pravima određenih ugovorom ili zakonom.

Amortizacija se obračunava primjenom linearne metode. Trošak amortizacije za svako razdoblje priznaje se u računu dobiti i gubitka Nematerijalna imovina koja nije ograničena ugovorom ili zakonskim pravima amortizira se u roku od 5 godina (godišnja stopa amortizacije je 20%).

Amortizacija se počinje obračunavati prilikom stavljanja imovine u uporabu, a prestaje se obračunavati prije trenutka klasificiranja imovine u imovinu koja se drži za prodaju ili imovinu koja je prodana ili rashodovana.

Nematerijalna imovina se prestaje priznavati prilikom otuđenja ili kada se ne očekuju koristi od uporabe imovine. Prihod ili rashod koji proizlazi iz povlačenja ili otuđenja nematerijalne imovine utvrđuje se tako da se od neto zaračunatog iznosa (ili fer vrijednosti u slučaju zamjene) oduzme knjigovodstvena vrijednost ove imovine. Ovaj prihod ili rashod priznaje se na neto osnovi u okviru ostalih - izvanrednih prihoda ili rashoda.

Goodwill nastao u poslovnom spajanju klasificira se kao imovina koja se početno vrednuje po trošku, kao višak troška u odnosu na stjecateljev udio u neto vrijednosti odredive imovine, obveza i nepredviđenih obveza.

Nakon početnog priznavanja goodwill se mjeri po troškovnom modelu.

Goodwill stečen u poslovnom spajanju se amortizira u roku od 5 godina (godišnja stopa amortizacije je 20%).

Negativni goodwill nastaje prilikom poslovnog spajanja kada je stjecateljev udio u neto vrijednosti odredive imovine, obveza i nepredviđenih obveza veći od troška poslovnog spajanja. Priznaje se odmah u prihode.

Dugotrajna materijalna imovina

Dugotrajna materijalna imovina obuhvaća slijedeće vrste imovine: zemljište, građevinske objekte, postrojenja i opremu, alate, pogonski inventar, namještaj i transportna sredstva, umjetnička djela trajne vrijednosti i ostalu dugotrajnu materijalnu imovinu.

Dugotrajna materijalna imovina se priznaje ako je vjerojatno da će buduće ekonomske koristi pritijecati u društvo i ako se trošak nabave može pouzdano izmjeriti.

Dugotrajna materijalna imovina se na početku priznaje po trošku nabave. Trošak nabave uključuje sve izravne troškove koji se mogu pripisati dovođenju sredstava na mjesto i radno stanje za namjeravanu upotrebu.

Nabava dugotrajne materijalne imovine putem financijskog najma evidentira se kao imovina i obveze po iznosima jednakima fer vrijednosti iznajmljene dugotrajne imovine.

Dugotrajna materijalna imovina se nakon početnog priznavanja mjeri po troškovnom modelu koji obuhvaća mjerenje imovine po trošku nabave umanjenom iza ispravak vrijednosti i za akumulirani gubitak od umanjenja.

Troškovi zamjene pojedine stavke dugotrajne materijalne imovine priznaju se u knjigovodstvenu vrijednost te imovine ako produžuje vijek upotrebe, povećava kapacitet, znatno poboljšava kvalitetu proizvodnje ili omogućava znatno smanjenje prethodno procijenjenih troškova proizvodnje te se može pouzdano izmjeriti. Troškovi redovnog održavanja dugotrajne materijalne imovine priznaju se u računu dobiti i gubitka kako nastaju.

Dugotrajna materijalna imovina se prestaje priznavati prilikom otuđenja ili kada se ne očekuju koristi od uporabe imovine. Prihod ili rashod koji proizlazi iz povlačenja ili otuđenja materijalne imovine utvrđuje se tako da se od neto zaračunatog iznosa oduzme knjigovodstvena vrijednost ove imovine. Ovaj prihod ili rashod priznaje se na neto osnovi u okviru ostalih – izvanrednih prihoda ili rashoda.

Amortizacija se obračunava primjenom linearne metode. Trošak amortizacije za svako razdoblje priznaje se u računu dobiti i gubitka. Procijenjeni korisni vijek trajanja za pojedinu imovine i amortizacijske stope su kako slijedi:

	Procijenjeni vijek trajanja	Amortizacijska stopa
Građevinski objekti	25 godina	4%
Uredska oprema i ostala oprema	5-10 godina	10-20%
Transportna sredstva	4 godine	25%

Zemljišta, umjetnička djela, imovina u pripremi i predujmovi za dugotrajnu materijalnu imovinu se ne amortiziraju.

Dugotrajna materijalna imovina se jednom godišnje testira na umanjenje vrijednosti. Ukoliko postoje pokazatelji koji dokazuju da je došlo do umanjenja vrijednosti imovine, društvo mora procijeniti nadoknadivi iznos imovine. Nadoknadivi iznos se određuje kao viši iznos uporedbom fer neto prodajne vrijednosti jedinice koja stvara novac i vrijednosti u upotrebi.

Gubitak od umanjenja imovine priznaje se odmah u računu dobiti i gubitka, osim ako je imovina revalorizirana, kada se postupa kao sa smanjenjem revalorizacije. Nakon priznavanja gubitka od umanjenja treba uskladiti amortizacijski iznos u budućim razdobljima da se sustavno rasporedi promijenjena knjigovodstvena vrijednost imovine umanjena za ostatak vrijednosti (ako postoji) za razdoblje preostalog vijeka upotrebe.

Ukidanje gubitka od umanjenja priznaje se u računu dobiti i gubitka kao prihod osim ako je imovina revalorizirana. U slučaju ukidanja gubitka od umanjenja revalorizirane imovine postupa se kao s povećanjem revalorizacije. Nakon što je ukinut gubitak od umanjenja treba uskladiti trošak amortizacije u budućim razdobljima da se sustavno rasporedi promijenjena knjigovodstvena vrijednost imovine umanjena za ostatak vrijednosti (ako postoji) za razdoblje preostalog vijeka upotrebe.

Stvari materijalne imovine koje traju dulje od jedne godine, a nabavna vrijednost im je manja od 2.000,00 kuna, odnosno iznosa kojeg propiše zakonodavac, evidentiraju se kao sitni inventar. Amortizacija sitnog inventara vrši se u 100%-im otpisom stavljanjem u uporabu. Sitni inventar u financijskim izvještajima se klasificira kao zaliha.

Ulaganja u nekretnine

Ulaganja u nekretnine obuhvaćaju zemljište ili zgrade, ili dio zgrade ili oboje koje društvo koristi kako bi ostvarilo prihode od najma ili radi porasta tržišne vrijednosti imovine ili oboje.

Ulaganja u nekretnine se na početku mjeri po trošku nabave. Trošak kupnje ulaganja obuhvaća trošak kupnje i sve povezane direktne troškove (naknade za pravne usluge, porez na promet nekretnina i sl.).

Ulaganja u nekretnine se nakon početnog priznavanja mjeri po modelu troška nabave koji obuhvaća mjerenje ulaganja u nekretnine po trošku nabave umanjenom za ispravak vrijednosti i za akumulirani gubitak od umanjenja. Ulaganje po ovom modelu se amortizira i vrednuje se na isti način kao i dugotrajna materijalna imovina.

Ulaganja u nekretnine treba prestati priznavati prilikom otuđenja ili kod konačnog povlačenja ulaganja u nekretnine iz uporabe i bez očekivanja buduće ekonomske koristi od otuđenja. Prihodi ili

rashodi od otuđenja priznaju se u računu dobiti ili gubitka po neto osnovi u razdoblju u kojem su nastali u okviru izvanrednih prihoda ili rashoda.

Dugotrajna imovina namijenjena prodaji

Dugotrajna imovina namijenjena prodaji je dugotrajna imovina čija će se vrijednost nadoknaditi prodajom.

Prodaja ove imovine će se realizirati unutar jedne godine od datuma klasifikacije kao dugotrajna imovina namijenjena prodaji.

Na datum nabave dugotrajne imovine sa svrhom naknadne prodaje imovina se klasificira kao kratkotrajna imovina samo ako su ispunjeni osnovi uvjeti da će prodaja biti realizirana unutar 12 mjeseci i da je imovina trenutno raspoloživa (odnosno unutar 3 mjeseca).

Dugotrajna imovina namijenjena otpisu neće se klasificirati kao namijenjena prodaji.

Dugotrajna imovina namijenjena prodaji mjeri se po knjigovodstvenoj vrijednosti ili fer vrijednosti umanjenoj za troškove prodaje, ovisno o tome što je niže.

Rashod od umanjenja vrijednosti dugotrajne imovine namijenjene prodaje priznaje se u računu dobiti i gubitka do visine fer vrijednosti dugotrajne imovine umanjene za troškove prodaje u okviru nerealiziranih rashoda.

Rashod ili prihod od prodaje dugotrajne imovine namijenjene prodaji iskazuje se u računu dobiti i gubitka u trenutku otuđenja, u okviru ostalih-izvanrednih prihoda ili ostalih-izvanrednih rashoda po neto principu.

Ako kriteriji klasifikacije imovine namijenjene prodaji nisu zadovoljeni, prestati će klasificirati ovu imovinu kao imovinu namijenjenu prodaji.

Financijska imovina

Društvo klasificira financijsku imovinu u sljedeće kategorije: zajmovi i potraživanja, financijska imovina raspoloživa za prodaju i ulaganja koja se drže do dospelosti. Klasifikacija ovisi o namjeri s kojom je financijska imovina bila stečena. Rukovodstvo određuje klasifikaciju financijske imovine prilikom prvotnog priznavanja i preispituje ovo određivanje na svaki datum bilance.

Imovinu raspoloživu za prodaju Društvo priznaje na dan namire, što je dan na koji se financijska imovina dostavlja društvu koje ju je kupilo.

Zajmovi i potraživanja

Zajmovi i potraživanja su nederivativna financijska imovina koja nema kotiranu cijenu na aktivnom tržištu te ima fiksna ili određiva plaćanja. Ova imovina se klasificira kao kratkotrajna, osim za dospelosti duža od 12 mjeseci koja se klasificiraju kao dugotrajna imovina. Zajmovi su klasificirani kao „dani zajmovi povezanih poduzetnicima” i „dani zajmovi, depoziti i slično unutar dugotrajne i kratkotrajne financijske imovine“ u bilanci. Potraživanja su klasificirana kao „dugotrajna ili kratkotrajna potraživanja” u bilanci. Zajmovi i potraživanja priznaju se u bilanci na dan prijenosa na Društvo.

Zajmovi i potraživanja iskazuju se po amortiziranom trošku. Amortizirani trošak se izračunava metodom efektivne kamatne stope. Premije i diskonti, uključujući početne transakcijske troškove,

uključuju se u knjigovodstvenu vrijednost odgovarajuće imovine i amortiziraju korištenjem efektivne kamatne stope.

Financijska imovina raspoloživa za prodaju

Financijska imovina raspoloživa za prodaju je nederivatna financijska imovina koja je ili raspoređena u ovu kategoriju ili nije raspoređena niti u jednu drugu kategoriju. Financijska imovina raspoloživa za prodaju namjerava se držati na neodređeno vrijeme, ali se može prodati u skladu s potrebama za likvidnošću ili promjenama u kamatnim stopama, tečaju ili cijenama vrijednosnica. Financijska imovina raspoloživa za prodaju početno se priznaje po fer vrijednosti uvećanoj za troškove pribave te se naknadno vodi po fer vrijednosti, osim vlasničkih ulaganja raspoređenih u ovu skupinu za koja se fer vrijednost ne može pouzdano utvrditi, koja se u tom slučaju vrednuju po trošku ulaganja, smanjenom za eventualno umanjenje vrijednosti. Naknadno mjerenje financijske imovine raspoložive za prodaju iskazuje se po fer vrijednost bez umanjenja transakcijskih troškova. Promjena fer vrijednosti financijske imovine raspoložive za prodaju iskazuje se u kapitalu na poziciji revalorizacijske rezerve. Ova imovina se uključuje u dugotrajnu imovinu osim ukoliko rukovodstvo ne namjerava prodati ulaganje u roku 12 mjeseci od datuma bilance. Imovina raspoloživa za prodaju uključuje ulaganja u vlasničke instrumente kod nepovezanih poduzetnika.

Ulaganja koja se drže do dospjeća

Ulaganja koja se drže do dospjeća su nederivatna financijska imovina koja ima fiksna ili određiva plaćanja i fiksno dospjeće, za koju Društvo ima pozitivnu namjeru i sposobnost držanja do dospjeća, osim zajmova. Ulaganja koja se drže do dospjeća početno se priznaju po fer vrijednosti uvećanoj za troškove pribave te se naknadno vode po amortiziranom trošku. Navedena kategorija uključuje oročene depozite kod banaka s rokom dospjeća preko 3 mjeseca.

Umanjenje vrijednosti financijske imovine koja se vodi po amortiziranom trošku razmatra se ukoliko postoji objektivan dokaz da je jedan ili više događaja imalo negativan utjecaj na procijenjene buduće novčane tokove od te imovine.

Gubitak od umanjenja vrijednosti financijske imovine mjerene po amortiziranom trošku izračunava se kao razlika između knjigovodstvene vrijednosti imovine i sadašnje vrijednosti budućih novčanih tokova, diskontiranih originalnom efektivnom kamatnom stopom.

Pojedinačno značajna financijska imovina ispituje se za umanjenje vrijednosti na pojedinačnoj osnovi. Preostala financijska imovina procjenjuje se udružujući je u skupine koje imaju podjednaka obilježja kreditnog rizika.

Sva umanjenja vrijednosti, osim umanjenja vrijednosti financijske imovine raspoložive za prodaju priznaju se u računu dobiti i gubitka.

Gubitak od umanjenja vrijednosti se otpušta ako se može objektivno povezati s događajem koji je nastupio nakon priznavanja gubitka od umanjenja vrijednosti. Za financijsku imovinu mjerenu po amortiziranom trošku otpuštanje se priznaje u računu dobiti i gubitka.

Financijska imovina se prestaje priznavati kada Društvo izgubi kontrolu nad ugovornim pravima vezanim uz tu imovinu, odnosno kad su prava ostvarena, dospjela ili predana.

Dani zajmovi i potraživanja prestaju se priznavati na dan kada Društvo prenese svoja prava.

Zalihe

Zalihe obuhvaćaju sitni inventar i auto-gume.

Zalihe se prestaju priznavati kada su prodane ili kada nisu zadovoljeni uvjeti za njihovo priznavanje.

Stvari materijalne imovine koje traju dulje od jedne godine, a nabavna vrijednost im je manja od 2.000,00 kuna, odnosno iznosa kojeg propiše zakonodavac, evidentiraju se kao sitni inventar. Amortizacija sitnog inventara vrši se u 100%-im otpisom stavljanjem u uporabu.

Potraživanja

Potraživanja od kupaca i ostala potraživanja se početno mjere po fer vrijednosti, a naknadno po amortiziranom trošku umanjenom za gubitke od umanjenja vrijednosti.

Ispravak vrijednosti potraživanja se provodi kada postoje objektivni razlozi o umanjenju vrijednosti potraživanja.

Potraživanja u stranoj valuti evidentiraju se u funkcionalnoj valuti primjenom srednjeg tečaja HNB-a na datum transakcije. Tečajne razlike nastale prilikom podmirenja potraživanja po tečajevima različitim od onih po kojima su potraživanja bila početno evidentirana tijekom razdoblja priznaju se u računu dobiti i gubitka u razdoblju u kojem nastaju. Potraživanja u stranoj valuti na datum bilance iskazuju se primjenom srednjeg tečaja HNB – a na datum bilance.

Potraživanja se prestaju priznavati naplatom, prodajom, otpisom, zastarom ili otuđenjem na drugi način.

Kapital

Kapital je vlastiti izvor financiranja imovine, a izračunava se kao ostatak imovine Društva nakon odbitka svih njegovih obveza.

Kapital se sastoji od: upisanog kapitala, rezerva, zadržane dobiti ili prenesenog gubitka te dobiti ili gubitka tekuće godine. Prilikom otkupa vlastitih instrumenata (dionice ili udjeli) moraju se formirati rezerve iz dobiti za vrijednost tih instrumenata. Dobici ili gubici od vlastitih instrumenata priznaju se u okviru kapitalnih rezervi.

Tekući porez i odgođeni porez na dobit treba izravno odobriti ili teretiti kapital ako se porez odnosi na stavke koje su izravno odobrene ili kojima je terećen kapital u istom ili nekom drugom razdoblju.

Kapital se prestaje priznavati kada se prestaju priznavati imovina i obveze društva.

Obveze

Obveze obuhvaćaju: obveze prema dobavljačima, obveze prema zaposlenima, obveze za predujmove, tekuće porezne obveze, obveze u svezi financijskog najma, financijske obveze (obveze za kredite, zajmove i dužničke vrijednosne papire), rezerviranja, nepredviđene obveze i ostale obveze.

Obveze se klasificiraju kao kratkoročne i dugoročne.

Kratkoročna obveza je sadašnja obveza koja ispunjava bilo koji od četiri uvjeta: očekuje da će se podmiriti u redovitom tijeku poslovnog ciklusa, dospijeva na podmirenje u roku dvanaest mjeseci

poslije datuma bilance, primarno se drži radi trgovanja, poduzetnik nema bezuvjetno pravo odgađati podmirenje obveze za najmanje dvanaest mjeseci poslije datuma bilance.

Dugoročne obveze su obveze koje ne zadovoljavaju kriterije određene za kratkoročne obveze.

Tekuće porezne obveze za tekuće i prethodno razdoblje priznaju se u visini koju treba platiti, primjenjujući porezne stope i zakone koji su na snazi na datum bilance.

Financijske obveze se početno mjere po fer vrijednosti, a nakon početnog priznavanja se mjere po amortiziranom trošku primjenom efektivne kamatne stope.

Rezerviranje je obveza neodređenog vremena i/ili iznosa, a priznaje se kada društvo ima sadašnju obvezu kao rezultat prošlih događaja, kada je vjerojatno da će podmirivanje obveze zahtijevati odljev resursa i kada se iznos obveze može pouzdano utvrditi. Iznos priznat kao rezerviranje treba biti najbolja procjena izdataka potrebnih za podmirivanje sadašnje obveze na datum bilance

Ostale obveze naknadno se mjere po fer vrijednosti.

Obveza se prestaje priznavati ako je ona nestala, odnosno ako je podmirena, istekla ili ako se vjerovnik odrekao svojih prava ili ih je izgubio.

Vremenska razgraničenja

Vremenska razgraničenja uključuju aktivna i pasivna razgraničenja.

Vremenska razgraničenja su stavke potraživanja ili obveza za koje u obračunskom razdoblju nisu zadovoljeni kriteriji priznavanja prihoda odnosno rashoda, već se ispunjenje ovih kriterija očekuje u budućim razdobljima, ili prihoda ili rashoda priznatih u obračunskom razdoblju temeljem načela nastanka događaja, a za koje se u istom obračunskom razdoblju nisu zadovoljili kriteriji priznavanja potraživanja ili obveza već se ispunjenje ovih kriterija očekuje u budućim razdobljima.

Događaji nakon datuma bilance

Događaji nakon datuma bilance su oni događaji koji imaju povoljne ili nepovoljne posljedice, a koji su nastali između datuma bilance i datuma na koji je odobreno izdavanje financijskih izvještaja. Razlikuju se događaji nakon datuma bilance koji zahtijevaju usklađivanje i oni događaji koji ne zahtijevaju usklađivanje.

Financijski izvještaji se moraju uskladiti u slijedećim slučajevima: sudska presuda donesena nakon datuma bilance potvrđuje da je na datum bilance postojala sadašnja obveza; primitak nove informacije nakon datuma bilance koja upućuje na to da je vrijednost nekog sredstva na datum bilance bila umanjena ili da je iznos prethodno priznatog gubitka od umanjenja toga sredstva potrebno uskladiti; te otkrivanje prijevare ili pogrešaka zbog kojih su financijski izvještaji neispravni.

Društvo mora objaviti u bilješkama sve značajne događaje koji ne zahtijevaju usklađenje, kao što su primjerice: značajno poslovno spajanje nakon datuma bilance ili prodaja značajnog pridruženog poduzetnika; objavljivanje plana prestanka poslovanja; značajne nabavke imovine, iznos imovine koja se drži za prodaju, odnosno koja će se prestati koristiti u poslovanju, drugi oblici otuđenja imovine ili izvlaštenja značajne imovine koje provodi vlada; uništenje važnog proizvodnog pogona u požaru nakon datuma bilance; najava ili početak provedbe značajnog restrukturiranja; neuobičajeno velike promjene cijena imovine ili valutnih tečajeva nakon datuma bilance; promjene poreznih stopa ili poreznih zakona koji su stupili na snagu ili su objavljeni nakon datuma bilance a koji značajno utječu na tekuću i odgođenu poreznu imovinu i obveze; preuzimanje značajnih obveza ili nepredviđenih obveza, primjerice, izdavanjem značajnih jamstava te početak značajnog sudskog postupka koji je isključivo posljedica događaja nastalih nakon datuma bilance.

Financijske izvještaje nije potrebno uskladiti ukoliko je pala tržišna vrijednost ulaganja između datuma bilance i datuma usvajanja financijskih izvještaja budući da pad tržišne vrijednosti nije povezan s okolnostima koje su postojale na datum bilance.

Prihodi

Prihodi su svrstani u slijedeće kategorije: poslovni, financijski, nerealizirana dobit (prihod) i ostali - izvanredni prihodi.

Poslovni prihodi

Prihod od prodaje robe (proizvoda) se priznaje kada su na kupca su prenijeti značajni rizici i koristi od vlasništva. Prihodi od prodaje priznaju se umanjeni za porez na dodanu vrijednost (PDV).

Prihodi od pružanja usluga priznaju se prema stupnju dovršenosti transakcije i događaja do datuma bilance. Ukoliko se prilikom pružanja usluga ishod transakcije ne može pouzdano procijeniti, prihodi se priznaju u visini nadoknadivih rashoda.

Prihodi od poslovnog najma priznaju se na temelju pravocrtne metode tijekom razdoblja najma.

Kod evidentiranja ulaganja po metodi udjela, prihodi se priznaju kod ulagača u godini u kojoj je dobitak društva u koje je ulaganje obavljeno (nije potreban novčani tok).

Prihodi od ukidanja rezerviranja priznaju se kada nije vjerojatno da će podmirivanje obveza zahtijevati odljev resursa.

Financijski prihodi

Financijski prihodi su prihodi od kamata, pozitivnih tečajnih razlika, tantijema i dividendi.

Priznavanje financijskih prihoda temelji se na slijedećim kriterijima: kamata se priznaje primjenom efektivne kamatne stope, tantijemi će se priznati na računovodstvenoj osnovi nastanka događaja, dividenda će se priznati kada je ustanovljeno dioničarevo pravo na isplatu dividende.

Financijske prihode čine i nerealizirani dobitci (prihodi). Priznavanje nerealiziranih dobitaka (prihoda) podrazumijeva primjenu HSFI 15 Prihodi.

Ostali – izvanredni prihodi

Ostali - izvanredni prihodi smatraju se: prihod od prestanka priznavanja dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine, prihod od povlačenja ili otuđenja ulaganja u nekretnine, promjena knjigovodstvene vrijednosti dugotrajne imovine namijenjene prodaji i prihod od prestanka priznavanja financijske imovine.

Rashodi

Rashodi su svrstani u slijedeće kategorije: poslovni, financijski, nerealizirani gubitak (rashod) i ostali - izvanredni rashodi.

Poslovni rashodi

Poslovni rashodi uključuju: materijalne troškove, troškove osoblja, amortizaciju, vrijednosno usklađivanje dugotrajne imovine, vrijednosno usklađivanje kratkotrajne imovine, rezerviranje troškova i rizika i ostale troškove poslovanja.

Financijski rashodi

Financijski rashodi su kamate, tečajne razlike i slični troškovi.

Posebno se iskazuju financijski rashodi iz odnosa sa povezanim poduzetnicima, a posebno iz odnosa s nepovezanim poduzetnicima.

Rashodi tečajnih razlika nastalih prilikom podmirenja monetarnih stavki prema različitim tečajevima od onih prema kojima su prije bile evidentirane, priznaju se u računu dobiti ili gubitka razdoblja u kojem su nastali.

Troškovi posudbe priznaju se kao rashod razdoblja osim kada su ispunjeni uvjeti za njihovu kapitalizaciju kada se izravno pripisuju trošku stjecanja kvalificirane imovine.

Troškovi posudbe uključuju kamate na prekoračenja po bankovnom računu, kamate na kratkoročne i dugoročne posudbe, amortizaciju diskonta, financijske troškove financijskog najma, pomoćne troškove vezane uz posudbe.

Rezerviranje troškova i rizika priznaje se kao rashod samo ako postoji sadašnja obveza kao rezultat prošlih događaja, ako je vjerojatno da će podmirenje obveza zahtijevati odljev resursa i ako se iznos obveze može pouzdano procijeniti. Budući poslovni gubici ne priznaju se kao rezerviranja. Međutim, ako društvo ima štetni ugovor, sadašnja obveza prema tom ugovoru treba se priznati i mjeriti kao rezerviranje.

Nerealizirani gubici

Nerealizirani gubici (rashodi) s osnove promjene fer vrijednosti financijske imovine priznaju se sukladno HSFI 15 Prihodi.

Ostali – izvanredni rashodi

Ostali – izvanredni rashodi smatraju se rashod od prestanka priznavanja dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine, rashod od povlačenja ili otuđenja ulaganja u nekretnine, promjena knjigovodstvene vrijednosti dugotrajne imovine namijenjene prodaji i rashod od prestanka priznavanja financijske imovine.

Porez na dobit

Porez na dobit sastoji se od tekućeg i odgođenog poreza. Porez na dobit priznaje se u računu dobiti i gubitka, osim u slučaju kada se odnosi na stavke koje se priznaju direktno u kapitalu i rezervama, te se tada priznaje u kapitalu i rezervama.

Tekući porez predstavlja očekivanu poreznu obvezu obračunatu na oporezivi iznos dobiti za godinu, koristeći poreznu stopu važeću na dan bilance i sva usklađenja porezne obveze iz prethodnih razdoblja.

Odgođeni porezi na dobit uzimaju u obzir privremene razlike između knjigovodstvene vrijednosti imovine i obveza za potrebe financijskog izvještavanja i iznosa koji se koriste za potrebe izračuna poreza. Odgođena porezna imovina i obveze izračunavaju se korištenjem poreznih stopa koje se očekuju primijeniti na oporezivu dobit u godinama u kojima se očekuje nadoknaditi ili namiriti privremene razlike, a na osnovi poreznih stopa koje su bile na snazi ili su u suštini bile važeće na datum bilance.

Odgođena porezna imovina se priznaje do iznosa za koji je vjerojatno da će postojati dostatna oporeziva dobit za koju se odgođena porezna imovina može iskoristiti. Odgođena porezna imovina se pregledava na svaki datum bilance te se umanjuje za iznos za koji više nije vjerojatno da će se porezna imovina iskoristiti.

Financijski izvještaji

Financijski izvještaji su bilanca, račun dobiti i gubitka, izvještaj o promjenama kapitala, izvještaj o novčanom toku i bilješke uz financijske izvještaje. Financijski izvještaji su pojedinačni i konsolidirani.

Bilanca je sustavni pregled imovine, obveza i kapitala na određeni datum.

Račun dobiti i gubitka prikazuje prihode i rashode te dobit ili gubitak ostvaren u određenom vremenskom razdoblju.

Izvještaj o promjenama kapitala prikazuje sve promjene na kapitalu koje su se dogodile između dva datuma bilance.

Izvještaj o novčanom toku prikazuje novčane tokove odnosno priljev i odljev novca i novčanih ekvivalenata u određenom razdoblju.

Bilješke uz financijske izvještaje sadrže dopunske i dodatne informacije koje nisu prezentirane u bilanci, računu dobiti i gubitka, izvještaju o promjenama kapitala i izvještaju o novčanom toku.

Struktura i sadržaj financijskih izvještaja propisani su od strane ministra financija i objavljeni su u „Narodnim novinama“.

Izrađivati će se financijski izvještaji koje propiše Zakon o računovodstvu, odnosno prateći zakonski propisi.

U financijskim izvještajima će se objavljivati sve informacije prema zahtjevima Hrvatskih standarda financijskog izvještavanja.

U bilješkama uz financijske izvještaje se objavljuju sve bitne i značajne računovodstvene politike društva korištene pri sastavljanju financijskih izvještaja.

Zagreb, 15.02.2008.

Hrvatska brodogradnja-Jadranbrod d.d.

Nada Braović, direktor